

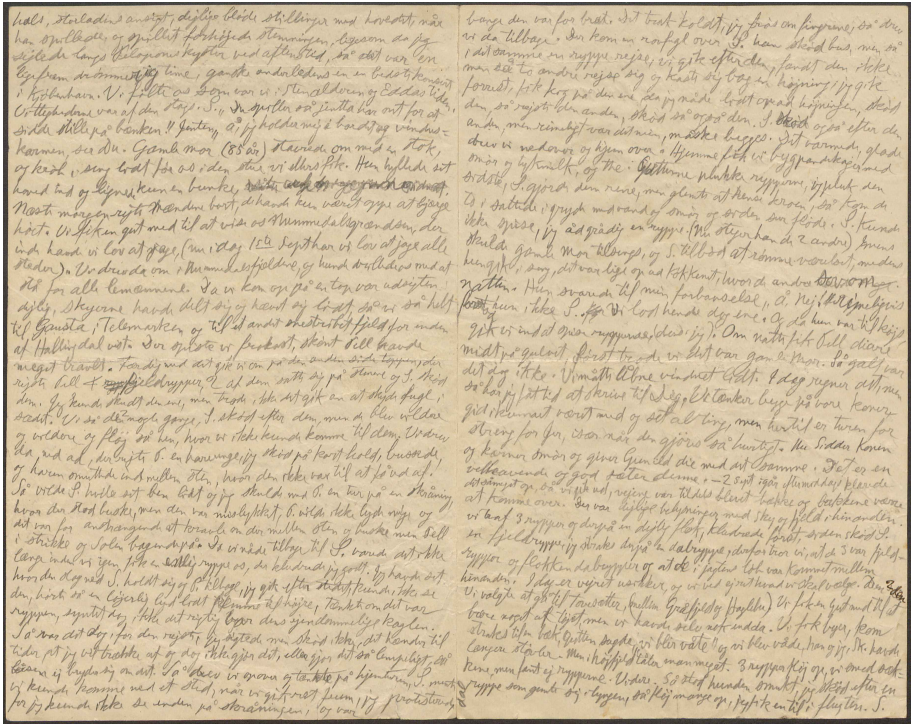
1894-09-04

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Arkivplacering:
Mappe 52 nr. 27

Hver A. fra Høgen kjørte vi til Høle, det var vist der på vejen at Andersnatten
 runde knold skød sig eventyrligt op foran bagegrundshøjdene, foran så den
 lange, så vi det lange land. Det var ligesom drømmende sydlandsk i det omkrydte
 udsigt. På Høle var der glade folk som S. kendte, da vi kjørte for døren vild
 kjørte efter, det var kendt. Så fløj jerten med opkræmte arme og fløj med ad
 næsten enod for at gænge dem, det må jeg ingen ting til Jægers. Der fik vi
 dækket bord med kartoffelstumper i, bad derfor om fladbrød, men størstet myseost.
 var der, det kan jeg vist ikke mere giste den danske. Så vidste til Kjøpning, en
 digtlig gammel stor gård, bjørkebranis på en af gavlene, smukke river, digtlig
 leer, krukenigle (sejler) med snildt brændte skifter, gamle træ skaler
 osv. og en rigtig venskafoldst gammel mand. Det var vist på vejen dertil
 vi så Drøttingenatten en top i Hørfjeld. Hurtig videre
 til Medalen. Største stigning brædt veje, varne end og andre kareveje i
 har det. Det var Eggedal og rummen, der hvor S. er så godt kendt. Hørfjeld
 udsigt over over søerne som lignede blods stor pels på søerne, så vi tætte
 om at ligger de oppe og have så lange fingre, så vi kunde løkke pelsene og
 knække fjærene med neglene. Vi tog det hele i klemme med vort
 huderne. Medalen er den sidste station, der ender vejen, det var ud på Efters
 middag, solen stod ikke meget højere end søerne, skint vi var højt. Der
 fik vi kartofler til boue sædner og rødvin, vi tog underbarerne af, for om skolen
 vi gik en god mæltvej. Så vejen havde vi tænkt på S. ven, bonden Samund, han
 fik vi til at have stor bagage, selv tog vi kun bøsse, nøgler, pæls og lidt til.
 alle vegne ud af at fortælle lidt om bjørn, Samunds datter havde i år mistet
 den, de havde stået af og set på hinanden, hun af angst, de gabe et par gange
 mod hende og gik så. Det mærkede, jeg fandt en død Lemme, det blev
 vildere og vildere, klar himmel, lufttræk fra Landningen, nord. Endelig
 så vi Høglebe sættes under Høglebe Matten og foran Låsen med det
 røde mørke spejlbladet af fjældet. Mod nordvest lod aftensiden, stjernerne
 begyndte at komme. Vi stod over en bak, og så var vi der. Ingen lyse vinduerne
 over vinduerne ind i os. Vi kom da ind og S. begyndte underhandlingerne, manden
 rejste sig fra sengen og efterhånden blev vi bedre og bedre modtagne, Samund
 forlod os. Hørdor, søen fløve og fløve i tigheder som faldt i god
 jord, kvindene kom ind med mælken, vi fik lys og i den lave
 stue, så de svære storkvæder eventyrliggigantiske ud. Der var vordende
 og dambede belysning, en belysning så digtlig, Moderen som gav sig
 musik og stemning af fuldt, en belysning så digtlig, Moderen som gav sig
 til at hygge om så lave med så en digtlig lys ud, ligesom en pige som tilfældig
 var der, hun havde et udmerket ansigt, hendes datter havde fine munde og et
 dybt ansigt. Den bedste var dog den unge kvind som spillede på en smuk
 lundstet indlæst violin. Han var så ung, både fyldig og kraftig, bræstet

skød to skud. Da vi så om, baskede de skudte rygger om os. Vi
havde skudt 6, for den 7. så i lyngen lå i klump med flere andre, så
det skud var et massamord. Vi søgte efter de bortføjede og fik
fået. Videre. Så der gik to fuldrigger på lyngen, og skød dem ene
på lyngen, den anden i flugten, en tredje gik vi efter, fik ikke. By bad
g. være stille på stedet, da der kunde være flere. Da vi kom tilbage, stod
P. lige ved hvor vi sad, og en stor flok af lyngene rejste, og bus på 1 og 1
faldt, vi gik efter dem, fik 1 til. S. havde skudt den dag. Så gik vi
vi steg i boud i karte med, og videre, vi traf enkelte rygger på vej, vi
fik huske og andet end, at vi skød bus på 1 langt ned og bus på 1 og 1
flok nærmere og de fik 5. 1 stor i luften. Kort efter kom vi til
Toresøter, kiggede og og kigtede ryggerne vi havde på bækken på bagbre-
Vi havde nu 13 rygger på den dag, og de vejede til, men S. var med-
tagen. Der var dejlige store vilde stykker over fjeldene, på
vi havde vi haft et tit til Jotunheimen, sagde S. næste
morgen ordene, men S. fik feber på vejen og vi havde
besynderlige hovedpine. By fik dog to rygger. 4 skød.
så nåede vi Holmesøter kl. 2, der lagde S. sig og
faldte om. Så nærer glædsen af tur, og at gælde
blot om, at komme hjem. S. har sendt bud efter
manden fra Toresøter, som skulde besøge vorst tjener,
vi ventte ham om ikke så længe. By har i ventetiden
været en tur under Droingsgaterne, men ikke set
rygger. Da vi gik, fik vi den stærkeste fornemmel-
se af ensomhed og fjeldenes tryk. By længtes da indadlig
efter sig. Den 4. da la lulle kone, vi har været langt fra
Kongens, Kongen end da vi var i Paris, for da kendte vi
hans til jernbanestationen, her var vi i i Skovmarken.
Da vi igen kom til jernbanestationen, her i Kongens-
marken, var det rigtig ordentlig sørg. Det fik da allerede, at
manden kom og S. kom på heat. Det var endog tur til
Kongens søter, men der var kendte folk, som mødte
os godt, og det var også en god søter.